

РЕШЕНИЕ

№ 16198

гр. София, 13.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 09.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9321** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. АПК, вр. чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Образувано е на основание постъпила искова молба от М. Д. Д., с която са предявени против Службата по геодезия, картография и кадастър – С. (СГКК) и против Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК) иски за обезщетение за имуществени вреди в размер на 25 000 евро частично от общ иск в размер на 575 000 евро, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба; обезщетение за пропуснати ползи и печалби в размер на 25 000 евро частично от общ иск в размер на 400 000 евро, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, както и обезщетение за неимуществени вреди в размер на 7 500 лева ведно със законната лихва от горепосочената дата на завеждане на исковата молба. Ищецът твърди, че многократно ЧСИ М. Г.-Д., при която е било образувано изпълнително дело 2017862040034/2017 г. от фирма „Булукрайн-ММ“ ООД е поискана информация - скица на имот на длъжника в [населено място] и[жк]от АГКК и СГКК към АГКК С.. Това става в процес на повече от една година. До момента ответниците не изпълняват искането по закона на длъжностното лице - ЧСИ М. Г.-Д., с което възпрепятстват събирането на вземането и причиняват вреди и загуби. Твърди също, че с вх. номер 99-45/21.04.2022 г. в двете институции е заявена покана за плащане на 1 140 000 евро загуби, 800 000 евро за пропуснати ползи и печалби и обезщетение за неимуществени вреди в размер на 15 000 лева, но не последвало нито плащане, нито извършване на услугите, за които са заплатени исканите от двамата ответника такси от ЧСИ М. Г.. На 06.05.2022 г. С. К. С. прехвърлила претенцията от 50% към ищеца М. Д. Д. по силата на цесионен договор. С постъпила на 24.10.2023 г. молба ищецът е посочил, че предявява иска срещу АГКК, като ответник. Твърди, че вредите са причинени от бездействието да се издаде

скица по искане на ЧСИ М. Г., необходима по изп. д. №34/2017 г., взыскател по което е фирма „Булукарийн-ММ“ ООД, която по силата на цесионен договор от 07.05.2022 г., му е прехвърлила 50% от своята претенция. Подробно са описани вредите, които твърди, че са му причинени от незаконосъобразното бездействие, като е формулиран и ясен петитум. Изложено е, че с непредставянето на скици от СГКК е препятствано събиране на вземането по изпълнителното дело, тъй като за опис, възбрана и обявяване на публична продан се изискват скици на имотите. Невъзможността да бъде събрано задължението по изпълнителното дело му е нанесла вреди, тъй като фирма „Б.-ММ“ е имала предварителен договор за продажба на авторски права, защото фирмата издава книги на различни автори, включително и на М. Д. на английски. Предварителния договор бил за продажба на 7 заглавия на английски език. Предварително тези книги трябвало да бъдат отпечатани в печатница, за което били изготвени и източните срокове на книгите – корици, оформление, страници. Несъбирането на задължението от страна на длъжника поради бездействие на ответника реално направило така, че книгите не били отпечатана на английски език и по този начин се провалил договорът за продажба на авторските права на издателя „Б.-ММ“ в Народна библиотека. Отделно от това се твърди, че фирма „Б.-ММ“ е имала договор за инвестиция съвместно с фирма „Голдберг груп“ ООД и фирма „Спа центрове и детоксикация“ за инвестиции в строителство в земи на тези две фирми. И тези договори били прекратени поради несъбиране на задълженията от длъжника по изпълнителното дело. На 07.05.2022 г. по силата на цесионен договор фирма „Б.-ММ“ прехвърлила 50% от своята претенция на ищеца като физическо лице. При тези обстоятелства се иска ответникът да бъде осъден да му заплати исковите претенции, които представляват 50% от предявената претенция на фирма „Б.-ММ“ към ответника.

При така изложеното и с оглед направените уточнения съдът приема, че М. Д. Д. от [населено място] е предявил против Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК) искове за обезщетение за имуществени вреди в размер на 25 000 евро частично от общ иск в размер на 575 000 евро, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба; обезщетение за пропуснати ползи и печалби в размер на 25 000 евро частично от общ иск в размер на 400 000 евро, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, както и обезщетение за неимуществени вреди в размер на 7 500 лева ведно със законната лихва от горепосочената дата на завеждане на исковата молба, настъпили вследствие незаконосъобразното бездействие на служители на ответника да издадат поискани от ЧСИ М. Г. скици и схеми на поземлени имоти и самостоятелни обекти по изп. д. №2017862040034/2017 г. на ЧСИ М. Г., което е направило невъзможно събирането на задълженията по делото, за заплащането на които е отправена и приета от ответника покана за доброволно плащане от взыскателя по изп. дело №34/2017 г. „Булукарийн – ММ“ ООД и за което от същото дружество е изпратена покана за плащане на 21.04.2022 г., приета и неоспорена от ответника, 50% от вземането по която е прехвърлено на М. Д. Д. с договор за цесия от 21.04.2022 г.

Ответникът, Агенция по геодезия, картография и кадастър, в представен писмен отговор оспорва предявените искове. Заявява, че за нуждите на изп. дело №34/2017 г. от ЧСИ М. Г. са подавани заявления за издаване на скици и схеми на самостоятелни обекти с посочени идентификатори, като услугите са изпълнени и същите са издадени за получаване „на гише“, след което са изпранети на посочен от ЧСИ адрес. Предвид това счита, че не е налице незаконосъобразен акт/действие или бездействие на агенцията, от които да се настъпили вреди за ищеца, поради което предявените искове следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита предявените искове за неоснователни и недоказани, тъй като не е

налице нито една от предпоставките на чл.1 ЗОДОВ.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Приложено е в заверено копие изп. д. №23239240402173 на ЧСИ Г. К., преобразувано от изп. д. №34/2017 г. от ЧСИ М. Г..

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

От приложеното по делото заверено копие на изп. д. №23239240402173 на ЧСИ Г. К., преобразувано от изп. д. №34/2017 г. от ЧСИ М. Г., се установява, че изп. д. №34/2017 г. от ЧСИ М. Г. е било образявано по молба на фирма „Булуйкрайн-ММ“ ООД, представлявана от М. Д. Д., срещу „НЕД Ойл Къмпани“ ООД, [населено място] въз основа на издаден изпълнителен лист от 24.01.2014 г. в полза на М. М. Д. и цесионен договор от 07.07.2014 г., по силата на който същата е прехвърлила вземането си на „Булуйкрайн-ММ“ ООД. Към изп. дело е налично Искане, с нечетима дата, от ЧСИ М. Г. до СГКК – С. за издаване на скица за обект ап. №52, в [населено място],[жк], вх.А, ет.8. Налично е и преводно нареждане от 31.07.2017 г. за внесена държавна такса за услугата в размер на 20 лева. От СГКК – С. е издадено удостоверение с нечетима дата, но от 2017 г., издадено по заявление от 19.04.2017 г., от което се установява, че за територията на[жк], бл.67 няма одобрени кадастрална карта и кадастрални регистри, поради което до одобряването им скици се издават от общинската администрация. По изп. дело са налични схема на същия самостоятелен обект, издадена от СГКК на 04.09.2019 г., скици на сграда и на друг иомт в [населено място], също издадени на 04.09.2019 г. В схемата за ап.52 е посочено, че КККР са одобрени със Заповед №РД-18-138/24.07.2017 г. Видно от Протокол за предаване на изп. дело на 19.04.2023 г. същото е изпратено на ЧСИ Н. М. за продължаване на изпълнителните действия. Впоследствие далото е изпратено на ЧСИ Г. К.. В същото е налична схема на ап.62 в[жк], издадена от СГКК на 05.06.2023 г.

От представените от ответника доказателства се установява, че по заявление на ЧСИ М. Г. до СГКК – С. от 24.02.2022 г. са били издадени скици №15-249627 за имот в [населено място], №15-249649 и схема №15249680 за ап.62 м[жк], бл.470 от 10.03.2022 г., които са били насочени за получаване в приемната на СГКК – С., като впоследствие на 24.08.2022 г. са изпратени на ЧСИ и получени от нея на 26.08.2022 г., видно от приложеното известие за доставяне.

За да установи, че скици и схеми са искани от ответника, но такива не са представени, ищецът е представил шест искания от ЧСИ Г. до СГКК - С., в които е посочено, че са по изп. д. №34/2017 г. Само първото от тях се съдържа в представеното копие на изп. дело, но с оглед становището на ответника в писмото му от 16.10.2024 г. /лист 90 – 92 от делото/ съдът приема, че всичките тези искания са постъпили в СГКК – С. и от представените по делото доказателства се установява, че исканите схеми и скици по тях са издадени и получени от ЧСИ Г..

Относно твърдението на ищеца, че е депозирана в АГКК покана за плащане, от изпратеното от ответника заверено копие /лист 94 от делото/ се установява, че на 21.04.2022 г. от „Булуйкрайн – ММ“ ООД, представлявано от М. Д. е постъпила такава, с която ответникът е поканен в 7-дневен срок от получаването да заплати сумата от 1400000 евро загуби, 800000 евро пропуснати ползи и печалби и сумата 15000 лева неимуществени вреди, представляващи вреди от неизпълнение искането на ЧСИ Г. по изп. дело №34/2017 г. за представяне на скици на длъжници за имотите в С., жк С., бл.67 и имоти в [населено място], с което реално са възпрепятствали събиране на вземането по изп. дело. Видно от приложеното на лист 70 от делото писмо до АГКК, със същото агенцията е уведомена, че на 30.12.2023 г. с цесионен договор са прехвърлени 50% от претенцията към АГКК. В писмото е посочено, че при липса на възражение в 3-дневен срок ще счита, че вземането се потвърждава. Видно от приложеното известие за доставяне, писмото е получено на 10.05.2024 г. От ищеца се представени и втора покана за плащане на сумите от

13.09.2024 г. и запитване от същата дата. Договора за цесия от 30.12.2023 г. не е представен по делото. Не е представен и договор за цесия от 07.05.2022 г., за наличието на който се твърди и в исковата молба. Предвид това съдът приема за установено, че както към датата на предявяване на исквете – 29.09.2023 г., така и след това „Булукрайн – ММ“ ООД не е прехвърлило 50% от вземането си от АГКК по отправената покана за плащане от 21.04.2022 г.

За установяване настъпилите неимуществени вреди ищецът е представил ЕР на ТЕЛК от 30.01.2022 г., по силата на което е с 85% ТНР е епикриза за здравословното му състояние. Разпитана като свидетел М. Г., съпруга на ищеца, заявява, че той много се е ядосвал от това, че не може да събере парите по изп. дело, тъй като имал планове за реализация с тях. Това му се отразило много негативно, тъй като е честолубив и доста емоционален. Вследствие на това се разболял през 2021 г., а през 2022 г. било установено и онкологично заболяване и други придружаващи такива.

При така направените от страните изявления и на основание описаните по-горе доказателства съдът приема, че ищецът, в лично качество претендира описаните обезщетения, като част от обезщетението, което счита, че ответникът дължи на вискателя по изп. дело №34/2017 г. „Булукрайн – ММ“ ООД и за което от същото дружество е изпратена покана за плащане на 21.04.2022 г., като се позовава на договор за цесия на 50% от това вземане от 21.04.2022 г., респективно от 30.12.2024 г., непредставени по делото. Дължимостта на обезщетенията е обоснована с неиздаването на скици и схеми по изп. д.ело №34/2017 г. на ЧСИ М. Г. от СГКК, с което бездействие се твърди, че е пречатствана възможността за събиране на задълженията по делото, вследствие на което са настъпили описаните от ищеца вреди.

От представените доказателства съдът приема за установено, че по изп. д. №34/2017 г. на ЧСИ М. Г. са подавани искания за издаване на скици на имоти на длъжника. Така в СГКК е подадено заявление то 12.04.2017 г. с искане за издаване на схема за самостоятелен обект в[жк], по което е издадено удостоверение за липса на КККР към този момент за район „С.“. Освен това е подадено и заявление от 24.02.2022 г. за издаване на схема на самостоятелен обект , апартамент в[жк]и на скица на поземлен имот в [населено място]. Същите са издадени на 10.03.2022 г. и са постъпили по изп. дело на 26.08.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл.7 от ЗОДОВ, искът за обезщетение се предявява пред съда по мястото на увреждането или по настоящия адрес или седалището на увредения срещу органите по чл.1, ал.1 и чл.2, ал.1 от ЗОДОВ, от чиито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите. Ищецът е с адрес в [населено място], твърдяното увреждане е настъпило в [населено място], правното основание на иска е чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, с оглед на което исковата молба е предявена пред компетентния съд при спазване на правилата за родова и местна подсъдност. Изпълнено е условието на чл. 204, ал.1 от АПК - искът е подаден от лице с надлежна процесуална легитимация и е насочен против ответник, притежаващ характеристиките по чл. 205 от АПК - юридическото лице – Столична община, от чийто незаконосъобразни действия се твърди, че са причинени вредите. Съгласно разпоредбата на чл.204, ал.4 от АПК незаконосъобразността на бездействията се установява от съда, пред който е предявен иска за обезщетение, поради което са налице предпоставките за завеждане на иск и същият е процесуално допустим.

Разгледан по същество, предявеният иск е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Разпоредбата на чл.1, ал.1 ЗОДОВ определя материалноправните предпоставки за ангажиране на отговорността на държавата. Съгласно тази разпоредба държавата и общините дължат обезщетение за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица, произтичащи от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при и

по повод изпълнение на административна дейност. Съгласно чл.4 ЗОДОВ обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице, тоест отговорността на държавата и общините е обективна и безвиновна. За да възникне основание за ангажиране на тази отговорност за вреди, причинени от дейността на администрацията по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, следва да са налице в условията на кумулативност следните предпоставки: 1. незаконосъобразен административен акт, отменен по съответния ред, или незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, установено в хода на производство за обезщетение, при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. вреда от отменен административен акт, респективно от незаконосъобразно действие или бездействие и 3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт и/или незаконосъобразните действия или бездействия и настъпилия вредоносен резултат. При липсата на който и да е от посочените елементи от фактическия състав не може да се реализира отговорността на държавата и общините по реда на чл.1, ал.1 ЗОДОВ. В случая се твърди, че вредите са причинени от бездействия на служители от общинската администрация за премахване на незаконен строеж.

Цитираната разпоредба на чл.1, ал.1 ЗОДОВ има предвид само фактически действия и бездействия във връзка с административната дейност. За да е налице фактическо бездействие, е необходимо да има неизвършване на такива действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на конкретна правна норма. Бездействието е незаконосъобразно, когато е извършено в противоречие с предписан от нормативен акт волеви акт, т.е. когато е налице пасивно поведение в разрез с изискуемото от правната норма активно такова. В случая ищецът претендира обезщетение за вреди от незаконосъобразно бездействие на ответника да издаде схеми и скици, поискани от ЧСИ по изп. дело №34/2017 г. на ЧСИ М. Г..

В производството по обезщетение за вреди по ЗОДОВ, както и в общия исков процес, ищецът носи тежестта да докаже иска си по основание и размер. Доказването на основанието на иска се свежда до установяването на фактите, от които ищецът черпи съществуването на спорното право на обезщетение. Установената в чл.154, ал. 1 ГПК тежест на доказване изисква провеждане на главно и пълно доказване от страна на ищеца на релевантните за правото на обезщетение факти, които са му указани от съда.

В случая се претендира обезщетение за вреди, настъпили вследствие на незаконосъобразното бездействие на служители от СГКК – С. да издадат схеми и скици по отправени от ЧСИ М. Г. искания за това по изп. д. №34/2017 г., възкрател по което се установи, че е „Булукрайн – ММ“ ООД, представлявано от М. Д..

Като прецени предпоставките за основателност на исковете, съдът намира, че в случая не е доказана нито една от тях.

Съдът намира, че не е налице твърдяното от ищеца незаконосъобразно бездействие. Съдебната практика - т. 4 от Тълкувателно решение №3/22.04.2004 г. по т. дело № 3/2004г. на ОСГК на ВКС на РБ, както и доктрината, приемат за незаконни действия или бездействия само "фактическите" такива, т.е. тези, които произтичат пряко от правна норма и не са опосредени с издаване на административен акт. В случая се твърди настъпване на имуществени и неимуществени вреди в патримониума на ищеца от неоснователно бездействие на длъжностни лица от АГКК да издадат скици на недвижим имот, необходими за изпълнителното производство по посочено изпълнително дело. В тази връзка следва да се има предвид, че не представляват фактически действия административнопроизводствените действия по провеждане на производство по

издаване на административен акт или административна услуга. Издаването на скица е административна услуга по смисъла на §1, т.2, б.б от Закона за администрацията, като съгласно § 8 от АПК се прилагат правилата за издаване и обжалване на индивидуални административни актове, както и обжалване на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Предвид това съдът приема, че неиздаването на скица не може да бъде разглеждано като незаконосъобразно фактическо бездействие на административен орган по смисъла на чл.1, ал.1 ЗОДОВ. В конкретния случай не е налице отменен като незаконосъобразен административен акт, нито се твърди вреда в резултат на незаконосъобразно фактическо бездействие на административен орган. Касае се за формиране на волеизявление за издаване на документ от значение за признаване, упражняване права, а отказът /изричен или мълчалив/ за издаване на скица е индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.3 АПК. Този индивидуален административен акт не е бил оспорен пред съда от М. Д. Д., нито е отменен или оттеглен от органа. Поради тази причина, не е налице една от предпоставките за основателност на исковата претенция, а именно бездействие, и то незаконосъобразно.

Дори да се приеме, че неиздаването на скици по отправено от ЧСИ искане за това е бездействие, и в тази хипотеза не е налице първата предпоставка за основателност на исковите. Това е така, тъй като от събраните по делото доказателства се установи, че по подадените заявления, с изключение на заявлението за самостоятелния обект в[жк], скици и схеми са издадени и изпратени на ЧСИ. По първото заявление от 2017 г. схема не е издадена, тъй като към този момент се установи, че за Район „С.“, в който се намира обектът, не е имало приети КККР, поради което СГКК не е имала задължение да издаде схема на обекта. Въпреки това с изрично удостоверение заявителят е уведомен за този факт, като му е указано изрично, че може да се снабди с такава по досегашния ред. Вярно е, че издадените скици и схеми не са веднага получени по изп. дело, но вредите не се претендират от несвоевременното им предоставяне, а от неиздаването на такива, каквото в случая се установи, че не е налице.

Предвид изложеното недоказана е първата от предпоставките за уважаване на иска, поради което и не може да бъде реализирана отговорността на ответника на посоченото правно основание. Това е достатъчно, за да бъдат отхвърлени предявените от него искове, тъй като в исковата молба именно това е посочено като единствено основание на исковите.

Доколкото настоящото производство е исково, в тежест на ищеца е да докаже наличието на предпоставките за основателност на иска си. След като не е осъществил главно и пълно доказване на една от кумулативно изискуемите предпоставки, то последица от това е отхвърляне на предявените от него искове. Липсата на който и да е от елементите от фактическия състав е достатъчно основание исковите да бъдат отхвърлени.

За пълнота на изложението съдът намира, че следва да се произнесе и по останалите предпоставки за основателност на исковите. В тази връзка съдът приема, че дори да бяха установени незаконосъобразните бездействия, то ищецът не би претърпял твърдяните вреди от тях в лично качество. Това е така, тъй като се установи, че възискател по делото е „Булукрайн – ММ“ ООД. Следователно, ако от бездействията са настъпили някакви вреди, то такива би могло да настъпят за това дружество, не и за ищеца като негов управител. От друга страна ищецът обосновава размера на вредите с отправена от дружеството покана за плащане, в която е определен размерът им, с

твърдението, че след като липсва възражение, то този размер е приет от ответника. Тези му доводи не се споделят от съда, тъй като липсата на възражение по отправена покана за плащане не е достатъчна, за да се приеме, че вредите са настъпили именно в този размер. Необходимо е или изрично съгласие на ответника, каквото в случая липсва, или доказване на настъпилите вреди в посочените размери в хода на съдебното производство. Доказателства в тази насока липсват. Липсват и доказателства дружеството да е прехвърлило 50% от вземанията си на ищеца. Предвид това доводите му, че той е претърпял вреди на посочените от него основания са недоказани.

От друга страна следва да се посочи, че дори да бе установено, че ищецът е претърпял вреди вследствие твърдяните незаконосъобразни бездействия, то тези вреди не биха били в пряка причинно-следствена връзка с незаконосъобразното бездействие. Това е така, защото издаването от СГКК на скици или схеми по изпълнително дело не води автоматично до събиране на вземането по същото. След издаване на скиците следват други действия по изп. дело, разписани в разпоредбите на чл.483 и сл. ГПК, докато се стигне до удовлетворяване на кредитора. Следователно събирането на вземането по изп. дело и уволетворяване на кредитора не е пряка и непосредствена последица от твърдяното незаконосъобразно бездействие – неиздаване на скици и схеми за имотите на длъжника. Това е още едно основание за отхвърляне на исквете.

Изложените съображения мотивират съда да отхвърли предявените против АГКК осъдителни искове.

При този изход на делото и предвид разпоредбата на чл.10, ал.4 ЗОДОВ основателно се явява искането на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Ответникът е представляван от юрисконсулт, който е представил доказателства и е изразил становище в хода на производството. Предвид това и като съобрази фактическата и правна сложност на делото и обема на извършената работа, на основание чл.37 ЗПП, вр. чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ съдът намира, че следва да определи разноските за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер на 100 лева. Тази сума ищецът следва да бъде осъден да му заплати.

Водим от гореизложеното Административен съд София-град, II отделение, 52-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от М. Д. Д. от [населено място] против Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК) искове за обезщетение за имуществени вреди в размер на 25 000 евро частично от общ иск в размер на 575 000 евро, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба; обезщетение за пропуснати ползи и печалби в размер на 25 000 евро частично от общ иск в размер на 400 000 евро, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, както и обезщетение за неимуществени вреди в размер на 7 500 лева ведно със законната лихва от горепосочената дата на завеждане на исковата молба, настъпили вследствие незаконосъобразното бездействие на служители на ответника да издадат поискани от ЧСИ М. Г. скици и схеми на поземлени имоти и самостоятелни обекти по изп. д. №2017862040034/2017 г. на ЧСИ М. Г., което е направило невъзможно събирането на задълженията по делото, за заплащането на които е отправена и приета от ответника покана за доброволно плащане от взискателя по изп. дело №34/2017 г. „Булукрайн – ММ“

ООД и за което от същото дружество е изпратена покана за плащане на 21.04.2022 г., приета и неоспорена от ответника, 50% от вземането по която е прехвърлено на М. Д. Д. с договор за цесия от 21.04.2022 г.

ОСЪЖДА М. Д. Д. от [населено място] да заплати на Агенция по геодезия, картография и кадастър деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138,ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: